

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 11Csp/177/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019206916
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bodo
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:0019206916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudcom JUDr. Petrom Bodom, v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35807598, právne zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, Majerníková 3A, Bratislava Karlova Ves 84105, proti žalovanému: G.e, o zaplatenie 304,50 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamieťa.
- II. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.11.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 304,50 Eur, zmluvného úroku vo výške 32,05 % ročne zo sumy 600,00 Eur od 4.3.2016 do 26.4.2016, zo sumy 540,90 Eur od 27.4.2016 do 25.5.2016, zo sumy 481,80 Eur od 26.5.2016 do 15.6.2016, zo sumy 422,70 Eur od 16.6.2016 do 29.7.2016, zo sumy 363,60 Eur od 30.7.2016 do 8.12.2016 a zo sumy 304,50 Eur od 9.12.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 304,50 Eur od 10.11.2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky vo výške 270,00 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 40,00 Eur a trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný uzavrel so žalobcom dňa 4.3.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 600,00 Eur. Tento úver sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť aj odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom čo predstavuje sumu 109,20 Eur. V zmysle ust. článku 15 všeobecných podmienok poskytnutia úveru veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace stáva sa celý dlh splatným okamžite. Dlh sa stal splatným dňa 9.11.2016. Keďže vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru bolo dohodnuté, že ak spotrebiteľ neuhradí jednotlivé splátky v lehote ich splatnosti dohodnutej v zmluve, žalobca má nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10 Eur za každú jednu omeškanú splátku, uplatnil si žalobca aj túto zmluvnú pokutu ako aj požaduje náhradu nákladov na zaslané upomienky vo výške 270, Eur (za každú zaslanú upomienku 30 Eur v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Keďže je žalovaný v omeškaní s úhradou dlžnej sumy, žalobca si uplatňuje aj úroky z omeškania. K žalobe pripojil žalobca zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.. a všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

2. Podľa § 106 ods. 1 CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca, b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

3. Podľa § 116 ods. 1 CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

4. Podľa § 116 ods. 2 CSP, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa ods. 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

5. Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

6. Keďže sa žalovanému nepodarilo doručiť žalobu na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, súd mu žalobu s prílohami doručil postupom podľa ustanovenia § 116 ods. 1, 2 CSP t.j., zverejnením oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 30.4.2020. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

7. V zmysle ustanovenia § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

9. V zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhodne rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli tunajšieho súdu a na webovej stránke súdu dňa 6.7.2020. Rozsudok bol verejne vyhlásený v budove Okresného súdu Michalovce dňa 3.8.2020.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to žalobou, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 4.3.2016 podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách per spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na základe tejto zmluvy boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 600,00 Eur, ktoré sa zaviazal splatiť v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 59,10 Eur vždy k 4. kalendárnemu dňu v mesiaci , počnúc dňom 4.4.2016. Spolu s poskytnutým úverom sa zaviazal vrátiť aj úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 32,05 %, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 109,20 Eur. RPMN je 37,21 %, priemerná RPMN vo výške 21,61 %. Celková čiastka, ktorú sa spotrebiteľ zaväzuje vrátiť je suma 709,20 Eur.

12. Z bodu 15 všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyplýva, že veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky stáva sa celý dlh splatný okamžite.

13. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí jednotlivé splátky v lehote ich splatnosti dohodnutej v tejto zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 Eur za každú jednu omeškanú splátku.

14. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú upomienku zaslanú v zmysle ustanovenia § 9 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z.z. čiastku 30,00 Eur a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.

15. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

17. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy („zákon o spotrebiteľských úveroch“ alebo iba „zákon“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s) a z) a aa) § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákonov, ktoré aplikoval na dokazovaním zistený skutkový stav.

28. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca („veriteľ“), ktorý v zmluvnom vzťahu vystupuje ako právnická osoba konajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ a žalovaný („dlžník“), ktorý v zmluvnom vzťahu vystupuje ako fyzická osoba nepodnikateľ - spotrebiteľ, uzatvorili dňa 4.03.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedenej zmluvy poskytol veriteľ dlžníkovi spotrebiteľský úver v sume 600,00- Eur, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 12. mesačných splátkach. Dlžník svoj záväzok nedodrжал a veriteľovi uhradil len sumu 295,50 Eur. O tejto skutočnosti resp. k tomuto tvrdeniu nepredložil žalobca žiaden dôkaz avšak žalovaný toto tvrdenie nerozporoval, preto ho súd považuje za nesporné.

29. Vzhľadom na to, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, úverová zmluva podlieha režimu stanovenému v citovanom zákone o spotrebiteľských úveroch. Ustanovenie § 9 citovaného zákona stanovuje náležitosti, ktoré takáto zmluva musí spĺňať. V zmysle § 9 ods. 2 písm. f), musí zmluva okrem iného obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Po preskúmaní predloženej úverovej zmluvy súd zistil, že táto neobsahuje uvedenú zákonom stanovenú náležitosť. Zmluva určuje iba počet splátok bez toho, aby mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa s konečným termínom splatnosti, čo má za následok neurčitosť právneho úkonu. Zmluva neobsahuje žiaden údaj, ktorý by bližšie špecifikoval, konkretizoval termín konečnej splatnosti úveru. Zmluvné ustanovenie, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 709,20 Eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 59,10 Eur vždy k 4. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 4.4.2016, nemožno považovať za presnú časovú a dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru pre túto konkrétnu zmluvu a preto súd konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania, údaj o konečnej splatnosti úveru neobsahuje. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013). Vyššie citované ustanovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto vzhľadom na

vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

31. Zmluva taktiež neobsahuje povinný údaj „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ ktorý nemožno stotožňovať s pojmom „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, zmluva má obsahovať oba údaje v zmysle vyššie citovaných ustanovení. Uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje uvedenie konkrétneho časového úseku s ohľadom na predpoklad riadneho plnenia záväzkov podľa nej čo v žalobcom predloženej zmluve absentuje.

32. Citovaný zákon o spotrebiteľských úveroch v § 11 ods. 1 a 2 stanovuje následky porušenia vyššie uvedených povinností zo strany veriteľa, a síce, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa ex lege stáva bezúročný a bez poplatkov.

33. Zároveň súd uvádza, že z predloženej zmluvy a dokladov vôbec nevyplýva, akým spôsobom skúmal žalobca bonitu žalovaného resp. schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Táto skutočnosť nebola preukázaná ani po tom, čo súd žalobcu vyzval na to, aby súdu predložil doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovaného.

34. Súd vzhľadom k vyššie uvedenému uvádza, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Je preto nutné prijať záver, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti uvedené v § 7 ods. 1 citovaného zákona a aj z tohto dôvodu je potrebné tento úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

35. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru znamená, že všetky splátky vykonané spotrebiteľom, je nutné započítavať iba na istinu, respektíve na poskytnutú sumu, čo znamená, že žalobca má nárok iba na časť uplatnenej pohľadávky, ktorá tvorí rozdiel medzi poskytnutou a splatenou sumou.

36. V danom spore žalovaný uhradil 295,50 Eur a žalobca teda by mal nárok na zaplatenie sumy vo výške 304,50 Eur.

37. Podľa § 54a občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) účinného od 5.12.2018 Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

38. Podľa § 879v OZ účinného od 5.12.2018 konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

39. Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

40. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

41. Zo všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru bod 15 vyplýva mimo iné, že veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace stáva sa celý dlh splatným okamžite.

42. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

43. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

44. Vo vyššie uvedenom zákonom ustanovení sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 OZ, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Táto 15 dňová lehota môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky.

45. Zo žalobcom predložených dokladov nevyplýva, že by žalobca žalovaného upozornil na to, že si uplatní právo vyplývajúce z ust. § 565 OZ. Žalobca nepredložil súdu žiaden doklad preukazujúci túto skutočnosť. Súd uvádza, že žalobca takýto doklad nepredložil napriek výzve súdu (doručenej právnomu zástupcovi žalobcu dňa 9.6.2020), na ktorú právny zástupca žalobcu vôbec nereagoval.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené je nutné prijať záver, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že žalovaného upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na to, že si uplatní právo vyplývajúce z ust. § 565 OZ a preto konečná splatnosť úveru nastala dňom 4.4.2017 t.j. splatnosťou poslednej 12 splátky.

47. S ohľadom na túto skutočnosť, ďalej na to, že žaloba bola doručená súdu dňa 8.11.2019, poukazujúc na to, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, súd skúmal, či nedošlo k premlčaniu niektorej zo splátok, kde premlčanie posudzoval pre každú splátku jednotlivo.

48. Splatnosť prvej až ôsmej splátky bola dohodnutá na 4.4.2016, 4.5.2016, 4.6.2016, 4.7.2016, 4.8.2016, 4.9.2016, 4.10.2016 a 4.11.2016. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súd dňa 8.11.2019, právo na úhradu splátok 1 - 8 sa premlčalo, pretože k ich uplatneniu pristúpil žalobca až po uplynutí 3 ročnej lehoty, kedy mohol uplatniť právo prvýkrát, (nasledujúci deň po dni splatnosti splátky).

49. S poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd teda zamietol žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku vo výške 32,05 % ročne zo sumy 600,00 Eur od 4.3.2016 do 26.4.2016, zo sumy 540,90 Eur od 27.4.2016 do 25.5.2016, zo sumy 481,80 Eur od 26.5.2016 do 15.6.2016, zo sumy 422,70 Eur od 16.6.2016 do 29.7.2016, zo sumy 363,60 Eur od 30.7.2016 do 8.12.2016 a zo sumy 304,50 Eur od 9.12.2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky v sume 270,00 Eur (súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalobca vôbec nijako nepreukázal to, že upomienky vystavil, koľko upomienok vystavil a že ich zaslal žalovanému a to ani na výzvu súdu)

50. Vzhľadom na vyššie uvedené by žalobca mal nárok na zaplatenie 4 nepremlčaných splátok splatných 4.12.2016, 4.1.2017, 4.2.2017 a 4.3.2017 v celkovej výške 236,40 Eur (4 x 59,10) . Žalovaný však uhradil do podania žaloby 295,50 Eur, teda viac ako na čo má nárok žalobca a preto súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Vzhľadom k tomu súd nepriznal žalobcovi ani úrok z omeškania.

51. Žalobca si v konaní uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 40,00 Eur, ktorý v žalobe konkretizoval tak, že v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí jednotlivé splátky v lehote splatnosti dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10,00 Eur za každú jednu omeškanú splátku.

52. Súd uvádza, že vyššie citovaná dohoda o zmluvnej pokute je obsiahnutá v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere a nie vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. Súd ďalej uvádza, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je dohodnutá zjavne v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, keďže vôbec nezohľadňuje dĺžku omeškania (môže ísť napríklad len o jeden deň) a ani sumu, s ktorou je dlžník v omeškaní (môže ísť o sumu 0,01 Eur) takto paušálne dohodnutá zmluvná pokuta je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi a teda neplatná. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty je podľa názoru súdu neplatné aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože obchádza

ustanovenia Občianskeho zákonníka o najvyššom prípustnom úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka

53. Z vyššie uvedených dôvodov, súd zamietol i nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Žalovaný bol v konaní úspešný a by mu teda patrilo nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

57. Žalovanému v konaní však nevznikli žiadne trovy. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov konania zjavne neprejavila záujem a v konaní jej podľa obsahu spisu ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris)

58. Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, nutné rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (Uznesenie NS SR sp.zn. 7 Cdo/14/2018)

59. Preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Michalovce v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších.